Dames en heren, lieve familie en vrienden,

Wat bijzonder om hier te staan, in dit gemeentehuis, op de dag dat onze Emma Jansen en haar Tim Peters elkaar officieel het ja-woord geven.

Ik zal proberen het kort te houden… maar ik ben de vader van de bruid.
En vandaag klopt mijn hart net iets harder dan normaal.
Omdat ik niet alleen een prachtige dochter zie stralen, maar ook de man naast haar, met wie zij al negen jaar lang een verhaal schrijft waar je graag in verder leest.

Ik weet nog goed hoe hun verhaal begon.
Een introdag op de TU Delft – alsof iemand had bedacht: laten we twee mensen met een nieuwsgierige geest en een groot hart op dezelfde plek neerzetten en kijken wat er gebeurt.
Wat er gebeurde? Ze waren vanaf dat moment bijna onafscheidelijk.
Studievrienden werden reisgenoten, en reisgenoten werden elkaars thuis.

Een van de eerste keren dat ik Tim ontmoette, was toen hij Emma hielp verhuizen.
Alles was tot in de puntjes geregeld.
Er waren lijstjes, er was tape, er waren pijltjes op dozen, er was zelfs een systeem dat ik, eerlijk is eerlijk, niet helemaal begreep.
Ik keek naar die twee en dacht: dit is geen chaos, dit is organisatie met liefde.
Tim sjouwde, Emma regisseerde, en tussendoor keken ze elkaar aan met die blik die zegt: ik heb jou, en samen redden we dit.
Ik wist toen al: dit zit goed.

Daarna volgden mijlpalen die je koestert als ouder.
Samen op exchange naar Zweden – koud buiten, warm in hun kleine

studentenkamer, waar ze leerden dat je niet veel nodig hebt als je de juiste hand vasthoudt.
Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl
Hun eerste woning in Rotterdam – ik kwam een kast in elkaar zetten en ging zes uur later weg met het gevoel dat zij al lang een thuis hadden gebouwd, met plantjes op de vensterbank, spelletjes in de kast, en pasta die net even beter smaakte omdat ze die samen hadden gemaakt.
En toen die verloving, op de Erasmusbrug, bij zonsopkomst.
Een moment dat past bij hen: vroeg opstaan, doelgericht, maar met de schoonheid van de wereld om hen heen.
Rustig. Eerlijk. Tijdloos.

Wat ik in hen zie, is iets kostbaars.
Emma is zorgvuldig en empathisch.
Zij luistert niet alleen met haar oren, zij luistert met haar hart.
Als vader heb ik vaak ervaren dat ik bij haar kon landen – zelfs als ik geen woorden had.
Zij ziet wat er niet wordt gezegd, en behandelt iedereen met aandacht en respect.
En Tim – jij bent inventief en loyaal.
Je handen jeuken om oplossingen te bouwen, niet alleen voor technische puzzels, maar ook voor de kleine dingen in het dagelijks leven.
Als iets beter kan, vind jij een manier.
En als iemand op je rekent, ben je er.

Samen stralen jullie rust en betrouwbaarheid uit.
Geen groot gebaar om het groot gebaar, maar de stille zekerheid die zegt: op ons kun je bouwen.
Dat zie ik als jullie zeilen op de Kagerplassen – koers houden, anticiperen op de wind, elkaars blik begrijpen zonder woorden.
Dat zie ik als jullie een bordspelavond hebben met vrienden – competitief, ja, maar altijd met humor en elkaar meenemend in het plezier.
Dat zie ik in de musea waar jullie rondlopen – nieuwsgierig, verwonderd, hand in hand voor een schilderij dat net iets langer bekeken wil worden.
En dat proef ik als jullie samen pasta maken – de troost van een huis waar liefde

door het huis waait als warme lucht uit de oven.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Als vader heb ik natuurlijk ook weleens zorgen gehad.
Dat hoort erbij – je gunt je kind de wereld, en je hoopt dat er iemand naast haar staat die die wereld met haar wil dragen.
Tim, wat ik aan jou bewonder, is dat je Emma niet alleen liefhebt, maar haar ook ruimte geeft om volledig zichzelf te zijn.
Je moedigt haar aan, je beschermt haar niet weg van het leven, maar je loopt met haar mee, stap voor stap.
En Emma, jij haalt in Tim het beste naar boven – zijn creativiteit, zijn rust, zijn trouw.
Jullie zijn niet identiek, jullie zijn aanvullend.
Dat is misschien wel het mooiste wat een stel kan zijn.

Negen jaar is geen toeval.
Negen jaar betekent: samen studeren, samen verhuizen, samen reizen, samen plannen, samen wakker worden in een nieuw huis, samen weer leren slapen na een drukke dag.
Negen jaar betekent: weten wie je tegenover je hebt op je beste dag, en weten wie je naast je hebt op je moeilijkste dag.
En vandaag markeert geen eindpunt, maar een begin dat rust op al die gedeelde jaren.

Hier, in dit gemeentehuis, waar woorden gewicht krijgen, wil ik ook iets zeggen als vader tegen mijn dochter.
Emma, mijn meisje – je was altijd nieuwsgierig, precies, en zacht.
Je hebt me geleerd om soms een extra vraag te stellen en soms gewoon even te zwijgen.
Je hebt me laten zien dat zorgvuldigheid geen traagheid is, maar liefde in actie.
Ik ben trots op de vrouw die je bent geworden.
En ik ben dankbaar voor de man naast je.

En Tim, zoon – zo noem ik je graag – dankjewel dat jij er bent.
Dankjewel voor de manier waarop je naar haar kijkt.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Voor de keren dat je me appte met een praktische vraag of een vrolijke foto.
Voor jouw trouw, jouw humor, en jouw nuchtere blik als het even stormt.
Ik geef je vandaag niet “mijn dochter weg” – want zij is van zichzelf – maar ik geef jullie mijn vertrouwen.
Jullie hebben het keer op keer verdiend.

Laat me eindigen met een wens, een klein kompas voor jullie verderop.
Blijf nieuwsgierig naar elkaar, ook als je denkt elkaar door en door te kennen.
Blijf elkaars taal leren, ook als je die al spreekt.
Houd koers als op de Kagerplassen: kijk naar de horizon, voel de wind, en durf het zeil te vieren als de zon doorbreekt.
En maak pasta op doordeweekse dagen – niet alleen als er iets te vieren valt.
Want het leven is juist dáár: in die gewone avonden, waarin je samen lacht om een mislukte saus en toch een heerlijke maaltijd deelt.

Lieve Emma, lieve Tim,
Moge jullie liefde de kalmte hebben van vroege ochtenden in Rotterdam,
de stevigheid van een brug bij zonsopkomst,
de speelsheid van een bordspel dat niemand wil stoppen,
en de diepte van een museumzaal waar je blijft hangen omdat het goed voelt.

Vandaag begint een nieuw hoofdstuk.
Schrijf het zoals jullie alles tot nu toe hebben gedaan:
zorgvuldig, met empathie, inventief en loyaal.
Dan weet ik zeker dat het een verhaal wordt dat we ons nog lang zullen herinneren.

Vanuit mijn hele hart: ga, samen, en wees gelukkig.

Dank jullie wel.

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl.Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu optrouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl